

สัปดาห์สังวร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

www.josephbanpong.org E-mail : st.joseph_banpong@hotmail.co.th

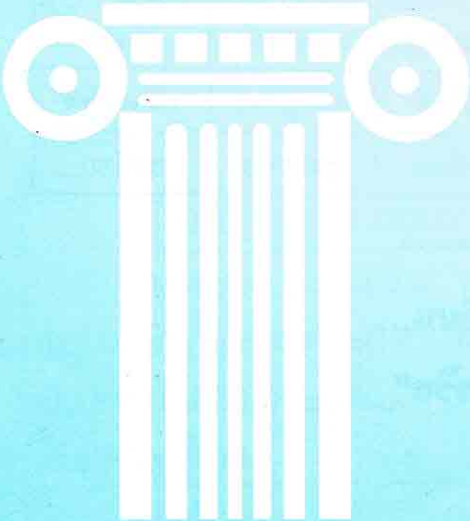
2016

วันอาทิตย์ที่ 14 สิงหาคม 2016 ปีที่ 50 ฉบับที่ 2742
อาทิตย์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา ปี C
พระวาจา (ลก.12:49-53)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า
“เรามาเพื่อจุดไฟในโลก เราปรารถนาอย่างยิ่ง
ที่จะให้โลกนี้ลุกเป็นไฟ เรามีการล้างที่จะต้องรับ และ
เราเป็นทุกข์กังวลใจอย่างมากจนกว่าการล้างนี้จะสำเร็จ
ท่านคิดว่าเรามาเพื่อนำสันติภาพมาสู่โลกหรือ
มิได้ เราบอกท่านทั้งหลายว่า เรานำความแตกแยก
มาต่างหาก ตั้งแต่นี้ไป คนห้าคนในบ้านหนึ่งจะ
แตกแยกกัน คนสามคนจะแตกแยกกับคนสองคน และ
คนสองคนจะแตกแยกกับคนสามคน บิดาจะแตกแยก
กับบุตรชาย และบุตรชายจะแตกแยกกับบิดา มารดา
จะแตกแยกกับบุตรหญิง และบุตรหญิงจะแตกแยก
กับมารดา มารดาของสามีจะแตกแยกกับบุตรสะใภ้
และบุตรสะใภ้จะแตกแยกกับมารดาของสามี”

ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม
MERCIFUL LIKE THE FATHER

“เรามาเพื่อจุดไฟแห่งความรัก”

หัวข้อ ประกาศประกาศความจริง แม้ว่าจะต้องตาย
ธรรมล้ำลึก พระเยซูเจ้าผู้นำความสว่างมาสู่โลก
ท่าที ยอมรับความจริง
การดำเนินชีวิต เราจะประกาศความจริงด้วยความซื่อสัตย์และกล้าหาญ

บทอ่านที่หนึ่ง : - ยรม 38:4-6, 8-10

ประกาศกเยเรมีย์พยายามตักเตือนชาวอิสราเอล เพื่อแก้ไขโครงสร้างอำนาจของสังคมของเขา ท่านต้องการให้ผู้ที่อยู่ในอำนาจตระหนักว่า พวกเขาเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร แต่พวกเขาไม่ชอบให้คนของพระเจ้ามาตักเตือน

บทอ่านที่สอง : - ฮบ 12:1-4

จดหมายถึงชาวฮีบรูเตือนใจเราให้วิ่งไปหาพระเจ้าด้วยความพากเพียร โดยเลียนแบบฉบับของพระเยซูเจ้า ผู้ทรงยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน และไม่ทรงถือว่าเป็นความตายที่น่าอับอาย

พระวรสาร : - ลก 12:49-53

พระเยซูเจ้าทรงนำไฟและความแตกแยกมาสู่โลก ไฟและความแตกแยกนี้ คือ ไม้กางเขนที่เราจะต้องแบก พระองค์ทรงต้องการให้เราแบกไม้กางเขนประจำวัน เพื่อเราจะได้เลียนแบบชีวิตของพระองค์ อันเป็นหนทางนำเราเข้าสู่พระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์

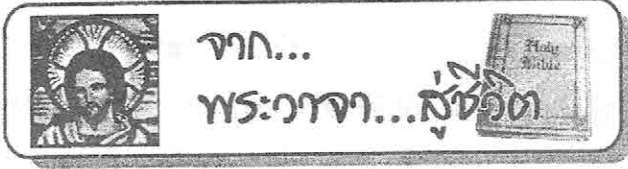

ผู้ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 2016

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บถุงทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	คุณพ่อยะรัตน์	คามิลเลียน	คุณจิตติมา - คุณนรเสฏฐ์	คุณสุพจน์	คุณครุณี
09.00 น.	คุณพ่อเจ้าวัด	คุณกรนุช	คุณวิไล - คุณพรทิพย์	คุณบุญนิตย์	คุณพงษ์ทิพย์
19.00 น.	คุณพ่อวิเชียรแสง	นาซารีธ	คุณกุลธิดา - คุณวิจิตรา	คุณพรเพ็ญ	คุณบังอร

การลงมือทำเท่านั้น...ที่จะเปล่ง...
 "ความฝัน" ...ให้เป็น... "จริง"

หนทางที่ต้องเลือก

นี่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงความจริงใจสูงสุดด้วยการบอกสิ่งที่จะเกิดขึ้นให้ผู้ที่คิดจะติดตามพระองค์ได้ทราบล่วงหน้า ความจริงใจของพระองค์คงทำให้ผู้ฟังจำนวนมากตกตะลึง โดยเฉพาะชาวยิวที่เฝ้าคอยพระเมสสิยาห์มาเป็นเวลานาน แต่แทนที่พวกเขาจะได้พบกับพระเมสสิยาห์ในฐานะกษัตริย์ผู้พิชิตโลกและนำยุคทองมาสู่พวกเขา พวกเขากลับได้พบกับพระเมสสิยาห์ผู้ต้องทนทุกข์ทรมานแสนสาหัสและนำความแตกแยกมาให้ คริสตชนจำนวนไม่น้อยก็รู้สึกสะอิดสะเอียนเพราะเรื่องนี้

กระนั้นก็ตาม ความทุกข์ทรมานและความแตกแยกคือ “กางเขน” ที่คริสตชนไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพราะศาสนาคริสต์คือศาสนาแห่ง “ไม้กางเขน” กางเขนแรกที่คริสตชนต้องเผชิญคือ “ไฟ” สำหรับชาวยิว สัญลักษณ์อย่างหนึ่งของ “ไฟ” คือ “การพิพากษา” พวกเขาเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงพิพากษาชาวยิวเบาว่าชนชาติอื่น เพราะพวกเขาสืบเชื้อสายมาจากอับราฮัมผู้เปี่ยมด้วยความเชื่อในพระองค์ แม้ว่าพระเยซูเจ้าจะทรงปฏิเสธความคิดของชาวยิวเรื่อง “สองมาตรฐาน” และทรงเปิดหนทางสู่ความรอดด้วยมาตรฐานเดียวกันสำหรับชนทุกชาติ โดยจะทรงพิพากษาทุกคนด้วยมาตรฐานง่าย ๆ เช่น การให้อาหารผู้ที่หิวโหย ให้นำผู้ที่กระหาย ให้เสื้อผ้า เยี่ยมคนป่วย คนคุก ดังปรากฏในคำอุปมาเรื่อง “การพิพากษาครั้งสุดท้าย” (มธ 25:31-46) แล้วก็ตาม แต่การพิพากษาก็ยังคงเป็นสิ่งที่เราทุกคนพากันหวาดกลัว และอยากให้ตัดออกไปจากสารบบข่าวดีของพระองค์อยู่นั่นเอง อย่างไรก็ตาม แทนที่จะตัดการพิพากษาออกไป พระองค์กลับย้ำเตือนให้ทุกคนระลึกว่าพระองค์เสด็จมา “เพื่อจุดไฟในโลก” (ลก 12:49) หรือ “เพื่อพิพากษาโลก” นั่นเอง ถึงเราจะไม่ชอบการพิพากษา แต่การพิพากษาก็มาถึงแล้ว พร้อมกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสตเจ้า แล้วทำไมเราไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานที่จะทำให้การพิพากษาเป็นคุณแก่เราเสียตั้งแต่วันนี้เล่า

กางเขนที่สองของคริสตชนคือ “ความแตกแยก” และเป็นความแตกแยกที่จะเกิดกับคนที่เรารักและผูกพันมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นความแตกแยกระหว่างพ่อแม่กับลูกชายลูกสาว หรือระหว่างลูกสะใภ้กับพ่อแม่ของสามี เป็นต้น ความแตกแยกอันร้ายกาจนี้มีที่มาที่ไปอย่างไร ชาวยิวบักใจเชื่อมั่นมานานแล้วว่าใน “วันของพระเจ้า” ซึ่งเป็นวันที่พระองค์จะเสด็จเข้ามาในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาตินั้นจะเกิดการแตกแยกขนานใหญ่ภายในครอบครัว ดังที่พวกเร้าบปัสสอนว่า “เมื่อโอรสแห่งดาวิดเสด็จมา ลูกสาวจะแตกแยกกับแม่ ลูกสะใภ้จะทะเลาะกับแม่สามี ลูกชายจะเหยียดหยามพ่อ สมาชิกในบ้านจะเป็นศัตรูกัน” พระเยซู

เจ้าทรงนำความคิดที่ผู้ฟังคุ้นเคยอยู่แล้วมาใช้ เพื่อบอกว่าโอรสแห่งดาวิดเสด็จมาแล้ว และพระอาณาจักรของพระเจ้ามาถึงแล้ว อันที่จริง ความคิดของชาวยิวโซ่วว่าจะไร้เหตุผลรองรับ เพราะยามเกิดเหตุการณ์ใหญ่ขึ้นครั้งใดย่อมต้องมีทั้งฝ่ายที่ตอบรับและปฏิเสธควบคู่กันไปเสมอ โฉนดเลยกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ทรงพลิกโฉมหน้าประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ พระองค์ย่อมต้องเผชิญหน้ากับโลกที่แบ่งเป็นสองฝ่ายอย่างแน่นอน นั่นคือฝ่ายที่ยอมรับและปฏิเสธพระองค์

ต่อหน้าพระเยซูเจ้า เรามีเพียงสองทางเลือกคือ “รับ” หรือ “ปฏิเสธ” พระองค์ แต่ที่น่าขมขื่นอย่างยิ่งก็คือ หลายครั้งอุปสรรคขัดขวางเราจากพระเยซูเจ้ามาจากคนในครอบครัวของเรานั้นเอง เป็นไปได้ที่ชายคนหนึ่งจะรักภรรยาและครอบครัวมากจนปฏิเสธเสียงเรียกให้เสียสละรับใช้พระเจ้า เขาปล่อยให้ความผูกพันส่วนตัวมา “ยึดเหนี่ยว” เขาไว้จากพระเจ้า นี่คือ “กางเขน” ที่ทำให้เราต้องตัดสินใจเลือกระหว่าง “ผู้ใกล้ชิดที่สุดในโลกนี้” กับ “ความสัตย์ซื่อต่อพระเยซูเจ้า”

เหตุการณ์เช่นนี้คงไม่เกิดขึ้นบ่อยนัก แต่ความจริงที่ยังคงดำรงอยู่จนถึงทุกวันนี้และจะยังคงดำรงอยู่ตลอดไปก็คือ “ความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าต้องมาเหนือสิ่งอื่นใด” บางคนอาจสงสัยว่า ทำไมพระเยซูเจ้าจึงทรงเรียกกร้องมากปานนี้ คำตอบคือ เพราะพระองค์ทรงรักเรามาก ทรงปรารถนาให้เรามีชีวิตเหมือนพระองค์ จะได้รับพระสิริรุ่งโรจน์เช่นเดียวกับพระองค์ ที่สำคัญ พระองค์ไม่เพียงเรียกกร้องด้วยคำพูดเท่านั้น แต่ทรงดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างแก่เราอีกด้วย พระองค์ตรัสว่า “เรามีการล้างที่จะต้องรับ และเราเป็นทุกข์กังวลใจอย่างมากจนกว่าการล้างนี้จะสำเร็จ” (ลก 12:50) คำ “ล้าง” ตรงกับภาษากรีก baptizein ซึ่งมีความหมายตามตัวอักษรว่า “จุ่ม” และหมายถึง “จุ่ม” เมื่อเป็นผู้ถูกกระทำ (passive voice) ที่สำคัญ คำนี้นิยมใช้กันมากกับคนที่ “จุ่ม” อยู่ในความทุกข์ยากหรือประสบการณ์อันน่ากลัวอย่างยิ่ง ประสบการณ์อันน่าสยดสยองนี้เอง ทำให้พระองค์ทรงเป็นทุกข์กังวลใจอย่างมาก เพราะสิ่งที่พระองค์กำลังจะต้อง “จุ่ม” และ “จุ่ม” ลงไปคือ “พระมหาทรมานและการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน” เป็น “กางเขน” ที่ทำให้พระองค์เป็นทุกข์กังวลใจจนกว่าพระองค์จะได้ “จุ่ม” และ “จุ่ม” อย่างผู้มีชัยอีกครั้งหนึ่ง เมื่อทรงกลับเป็นขึ้นมาจากความตายอย่างรุ่งโรจน์

“กางเขน” คือหนทางสู่ “พระสิริรุ่งโรจน์” ศาสนาคริสต์จึงเป็นศาสนาแห่ง “กางเขน” ด้วยประการฉะนี้ ในเมื่อพระเยซูเจ้ายังทรงเลือกหนทางของกางเขน แล้วเราจะเลือกหนทางใด?

1. ข้าพเจ้าจะพยายามอ่านพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ
2. ข้าพเจ้าจะเบิกไม้กางเขนในชีวิตประจำวันด้วยความเชื่อ
3. ข้าพเจ้าจะเลือกทำความดี โดยช่วยเหลือเพื่อนพ้องด้วยความเต็มใจ

กล่องข้าวที่หายไป

ที่มา... ฟอร์ดเวิร์ดเพอร์

ผมมา "กล่องข้าว" ไปกินที่โรงเรียนครั้งแรกตอน ม.1 เหตุผลสำคัญจริง ๆ ก็คือทำตามเพื่อน ไนเซ็นเรียนนั้นก็มีเพื่อนนำอาหารมากินตอนพักเที่ยงกันกว่าครึ่งห้อง ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง มีทั้งที่ใส่ปิ่นโต ใส่กล่อง และบางคนใส่ห่อมาก็มี

เมื่อถึงเวลาพักก็เอามาแลกเปลี่ยนแบ่งปันกันกิน ถามเพื่อนว่าทำไมเอาข้าวมากิน ส่วนใหญ่บอกว่าซื้อกินเองแพง ไม่มีเงินพอ บางคนบอกว่าอาหารที่โรงเรียนไม่อร่อย กินของแม่อร่อยกว่า เลยนำอาหารที่บ้านมาเอง และบางคนเห็นเพื่อนกินข้าวกล่องกันเยอะ ๆ ดูแล้วสนุกดี แถมบางคนก็เป็นเพื่อนสนิท ไม่อยากจะแยกกัน ก็เลยเอามากินเป็นเพื่อนด้วย

ผมเป็นหนึ่งในกลุ่มหลังนี้ ที่บ้านมีปิ่นโตอยู่แล้ว แต่ผมไม่สะดวกกับการหิ้วปิ่นโต เพราะบ้านอยู่ต่างอำเภอ ขณะที่โรงเรียนอยู่ในตัวจังหวัด ถ้าต้องหิ้วปิ่นโต และโนนรถสองแถวด้วยคงลำบาก แม่จึงซื้อกล่องข้าวอันใหม่ให้ จำได้ว่าเป็นกล่องสีฟ้า ข้างในนอกจากมีพื้นที่ใส่ข้าวแล้วยังแบ่งเป็นช่องเล็ก ๆ ใส่อาหารได้ถึง 3 ช่อง

สำหรับบางคน การห่อข้าวเป็นความสะดวกและเรียบง่าย แต่กับผมไม่ใช่ เพราะที่บ้านปกติจะซื้ออาหารสำเร็จมาทาน เนื่องจากแม่ผมไม่ค่อยแข็งแรง ไม่สบายด้วยโรคมากมายรูมเร้า ทั้งโรคหัวใจ โรคความดัน โรคอ้วน และไขมันในเส้นเลือดสูง

แต่ผมไม่อยากจะซื้อแกงถุงสำเร็จรูป เพราะธรรมชาติของการกินข้าวกล่องที่โรงเรียน คือ ต้องเป็นอาหารที่ทำมาจากบ้าน มีการชื่นชมและอวดฝีมือของแม่ ๆ กัน ถ้าซื้อแกงไปก็เสียฟอร์ม

เมื่อผมบอกแม่ว่าอยากได้อาหารที่แม่ทำเองไปอวดให้เพื่อนเห็นฝีมือบ้าง ท่านก็ยิ้มรับคำจากนั้นทุกเช้าแม่จะต้องฝืนสังขารลุกขึ้นมาหุงข้าวเตรียมอาหารให้

ปัญหาต่อมาคือ ตอนเด็ก ๆ ผมไม่กินผัก และไม่กินพวกไข่ต้ม ไข่เจียว แม่จึงต้องทอดไก่ ทอดเนื้อ หรือทำแกงต่าง ๆ ให้ ซึ่งต้องใช้เวลาและขั้นตอนต่าง ๆ นานพอสมควร แต่กระนั้นทุกเช้า "กล่องข้าวสีฟ้า" ของผม ก็ถูกเตรียมพร้อมไว้เรียบร้อยเสมอ แต่แล้วกินข้าวกล่องอยู่ได้ไม่นานนัก ผมก็ล้มเลิกโครงการนี้ เพราะรู้สึกอึดอัดกับคำถามและสายตาของคนรอบข้างเพราะเริ่มเป็นวัยรุ่น จึงอายที่จะถูกมองว่าเป็นเด็กที่ห่อข้าวมากินเพราะความอยากจน

เมื่อกลับมาบอกยกเลิกที่บ้าน โดยบอกเหตุผลว่าอายเพื่อนนั้น แทนที่แม่จะโล่งใจเพราะไม่ต้องเหนื่อยอีก ท่านกลับอึ้งไปครู่หนึ่ง แต่ก็ไม่พูดอะไรออกมา และจากวันนั้นมา ผมก็ไม่สนใจอีกว่าแม่จะเก็บกล่องข้าวสีฟ้าไว้ที่ไหน...

แม่ตายตอนผมเรียน ม.6 ไม่ทันอยู่จนเห็นผมเข้าเรียนต่อโนเมหาวิทยาลัย ทำงาน และมีครอบครัวตามที่ท่านอยากให้เห็น เราย้ายบ้านอีกหลายครั้ง ทั้งข้าวของและคนในครอบครัวเริ่มกระจัดกระจายพลัดพรากกันไป ไม่ใช่แต่เพียงกล่องข้าวใบนั้นหรือที่หายไป ความทรงจำหลายอย่างก็สูญสลาย ขณะที่ชีวิตของผมก็ต้องดำเนินต่อไป

...สองสามเดือนมานี้ ผมเริ่มทดลองที่จะนำอาหารจากบ้านใส่กล่องไปทานที่ทำงานตอนพักเที่ยง แล้วก็ได้พบว่า นอกจากจะได้ทานอาหารแนวสุขภาพที่เราควบคุมได้เต็มๆ ที่เพราะทำเองแล้ว ยังสามารถช่วยประหยัดเงินได้มาก ซึ่งภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ค่อนข้างมีความจำเป็น

น่าแปลกที่การนำข้าวกล่องมากินครั้งนี้ ผมไม่อายุสายตาคนรอบข้างอีก หลังผ่านวันเวลาของชีวิต ผมเรียนรู้ว่า ถ้ากระทำในสิ่งที่มีเหตุผลพอ ก็ไม่ต้องเกรงว่าใครจะหมิ่นหยาม

ความหวั่นไหวมักจะเกิดขึ้น ก็ต่อเมื่อเราเริ่มถูกลูกตัวเองต่างหาก

เข้าวันนี้ ผมมองดูรายการจัดเตรียมอาหารใส่กล่อง แค่อัดผักบุ้งไฟแดงและปลาทูนึ่งสองตัวก็คงพออิ่มสำหรับมือเที่ยง รำลึก ๆ นั้นเคลื่อนไหวไปทั่วทั้งบริเวณครัวอย่างกระฉับกระเฉง ทั้ง ๆ ที่เธอเองก็เพิ่งเพิ่งไข่มวกไม่นานนัก ผมพลันหวนนึกถึงแม่ผู้บั้นมา เห็นภาพหญิงอ้วนวัยกลางคน ซ้อนทับอยู่กับภาพหญิงสาวร่างเล็กเบื่องหน้า แล้วน้ำใสในดวงตาผมก็ล้นเอ่อออกมา...

มองกล่องข้าวสีขาวเบื่องหน้า ผมพลันรู้ตัวขึ้นมาทันทีว่า **"กล่องข้าวสีฟ้า"** ที่เคยคิดว่ามันหายไปแล้วนั้น แท้จริงมันไม่ได้หายไปไหนเลย เพียงแต่ผมค้นหามันพบเข้าไปห้อยเท่านั้นเอง....

ประกาศ

สรุปข่าว

ประชุมกลุ่มผู้สูงอายุ

วันพฤหัสบดีที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 2016 มีมิสซาที่ วัดน้อยอาคารเปาโล เวลา 09.00 น. หลังมิสซา ขอเรียนเชิญผู้สูงอายุร่วมประชุมพบปะพร้อมกัน ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ฉลองอารามกลาริส กาปูชิน บ้านโป่ง

คณะซิสเตอร์กลาริส กาปูชิน บ้านโป่ง มีความยินดีขอเรียนเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง อารามกลาริส กาปูชิน บ้านโป่ง และ ฉลองครบรอบ 25 ปี แห่งการเป็นนักบวช ของ ซิสเตอร์มารีอา ตามีอานา แห่งพระเยซูผู้ถูกตรึงกางเขน ortsy พังอิว ใน วันอาทิตย์ที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 2016 เวลา 10.30 น. โดย คุณพ่อไพยอง มนिरาช อุปสังฆราช เป็นประธานในพิธี

ระลึกถึงนักบุญโยเซฟ

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ เพื่อระลึกถึงนักบุญโยเซฟองค์อุปถัมภ์ของวัดของเรา ใน วันศุกร์ที่ 19 สิงหาคม ค.ศ. 2016 เวลา 19.00 น. หลังพิธีบูชาขอบพระคุณจะมีการนำไปยังอนุสาวรีย์นักบุญโยเซฟด้านหน้าวัด

ฉลองวัดนักบุญเวนนซีโอ เพชรบุรี

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง วัดนักบุญเวนนซีโอ เพชรบุรี ใน วันอาทิตย์ที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 2016 เวลา 10.30 น. โดย คุณพ่อไพยอง มนिरาช อุปสังฆราช เป็นประธานในพิธี

ระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมกันระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์ ใน วันพุธที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 2016 เวลา 19.00 น. หลังพิธีจะมีการแห่และสวดสายประคำไปยังด้าแม่พระหน้าอาคารเปาโล ที่นั่นจะมีการเผาจดหมายที่พี่น้องสัตบุรุษได้เขียนถึงแม่พระและรับพรจากพระสงฆ์

วิถีมชนวัด

วันอาทิตย์ที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 2016 หลังมิสซาสาย เชิญชวนพี่น้องสัตบุรุษเข้าร่วม “ชุมชนพระคริสตเจรีมูชีวิตพระวาจา” ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ฉลองวัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก กาญจนบุรี

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง วัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก กาญจนบุรี (หลังสุสานนานาชาติ ดอนรัก) ใน วันอาทิตย์ที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 2016 เวลา 10.00 น. โดย คุณพ่อไพยอง มนिरาช อุปสังฆราช เป็นประธานในพิธี

พิธีปฏิญาณตนของสมาชิกสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่งชุดใหม่

ทางวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง จะจัดให้มีพิธีปฏิญาณตนของสมาชิกสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่งชุดใหม่ ใน วันอาทิตย์ที่ 21 สิงหาคม ค.ศ.2016 เวลา 09.00 น. โดย คุณพ่อยอห์น สิสซันติน เป็นประธานในพิธี ขอเรียนเชิญสมาชิกสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่งชุดใหม่ทุกท่าน เข้าร่วมในพิธี โดยพร้อมเพรียงกัน

ปฏิทิน บูชาขอพระคุณ ประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	สิงหาคม 2016 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 14 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา โมทนาคุณแม่พระและนักบุญโยเซฟ สุขสำราญสำหรับสัตบุรุษ อุทิศแด่ มารีอา กิมเน็ย จิตต์กล้า	คุณจิตราพร - คุณพิมพ์พร วัด บุตร - ธิดา - หลาน
จันทร์ที่ 15 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา (เผ้าศีล เซอร์รา ธิบพิดชอบ) สุขสำราญสำหรับกระแสเรียกพระสงฆ์ นักบวช สุขสำราญวันคล้ายวันเกิดคุณแม่ อุทิศแด่ มารีอา จันทร์เพ็ญ สวัสดิ์	กลุ่มเซอร์รา บุตร - ธิดา คุณอรุณ - คุณอดิศร ศิริคำ
อังคารที่ 16 19.00 น.	น.สเดเฟน แห่งประเทศอิตาลี สุขสำราญสำหรับครอบครัว อุทิศแด่ เลาเรนต์ จำลอง - เปโตร ณรงค์ - โยเซฟ สมเกียรติ - อักเนส จามรี ระดมกิจ	คุณสัมฤทธิ์ - คุณเพ็ญรุ่ง คุณนที ระดมกิจ
พุธที่ 17 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มารีอา จีนต์ลัทธิ พานูพันธ์ (ครบ 3 ปี) อุทิศแด่ ผู้ล่วงลับคณะวินเซนต์ เดอ ปอล อุทิศแด่ โยเซฟ บุญช่วย - มารีอา อนงค์ ศรีประโมง - คุณลีฬหาร หนูทอง	คุณศักดิ์ - คุณศรีสุดา คณะวินเซนต์ เดอ ปอล คุณตุลาวรรณ - คุณชนเทพ
พฤหัสบดี 18 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ ผู้ล่วงลับตระกูลอุติตานนท์ บุญไญยภาส ศกุนะสิงห์ อุทิศแด่ โทมัส สิงโต เทียนชัย อุทิศแด่ มาร์การิตา บุศรา จินทรนิตย์ และวิญญาณในไฟชำระ	คุณพงศ์เทพ ศกุนะสิงห์ คุณเชษฐสุดา ขนิภามณีทรัพย์ คุณรัชนี ภกดา
ศุกร์ที่ 19 19.00 น.	น.ยอห์น เอ็ด พระสงบ อุทิศแด่ โยเซฟ ชัยศักดิ์ หมั่นมาก อุทิศแด่ กลารา นารถฤดี ธรรมสูงจิต อุทิศแด่ การ์โลโต สยาม - มารีอา ผู้ซื้อ สังฆรัตน์	ภรรยา - ลูก - หลาน เพื่อนครู ลูก - หลาน
เสาร์ที่ 20 19.00 น.	ระลึกถึง น.เบอร์นาร์ด เจ้าอธิการและนักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร อุทิศแด่ เทเรซา ซีรีตา แข็งกิจ อุทิศแด่ เปโตร กิตติ ว่องวิทย์ อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระ	คุณชูศรี ชมเอ ภรรยา - บุตร - ธิดา คุณประกอบ - คุณสร้อยมุกข์